

Župne obavijesti

LISTOPADSKA POBOŽNOST - mjesec listopad je posebno posvećen Majci Božjoj i pobožnosti krunice koju svaki dan molimo prije mise od **18.25**. Započinje svećenik i nastavljaju predmolitelji. Prijavite se za predmoljenje članovima Marijine Legije.

PONEDJELJAK: 17⁰⁰ molitva krunice u Naftalanu;

-čišćenje crkve nakon mise; **19⁴⁵** proba Župnog zbora

♦ **UTORAK 15³⁰ radna akcija:** uređenje prostora za dvorane
19⁴⁵ susret Poslanika Milosrđa;

♦ **SRIJEDA 19⁴⁵** sastanak Marijine Legije;

♦ **ČETVRTAK** Nakon mise redovito Euharistijsko klanjanje;

ŽUPNA KATEHEZA

SUBOTA 10⁰⁰ vjeronauk za **prvopričesnike 3. RAZRED SVE SKUPINE ZAJEDNO;**

11⁰⁰ vjeronauk za **2. RAZRED SVI ZAJEDNO;**

12⁰⁰ vjeronauk za **7. RAZRED SVI ZAJEDNO;**

13⁰⁰ vjeronauk za **križmanike 8. RAZRED SVI ZAJEDNO;**

U obitelji Ružević rodilo se 5 djeteta, Niko Ružević, stoga će ga krstiti naš biskup Vlado pod misom u 19⁰⁰. Čestitamo roditeljima na ovom predivnom blagoslovu koji su primili od Gospodina!
Neka ih dobri Bog obilno nagradi svojim mirom, radošću i snagom u odgoju njihove djece.

♦ **NEDJELJA ZAZIV DUHA SVETOGA** za osnovnu školu pod misom u 10⁰⁰ za srednju školu pod misom u 19⁰⁰.
Nakon mise pozivamo ravnatelje škola, učitelje i vjeroučitelje na kratko druženje.

♦ **POZIVAMO ODRASLE**, starije od 16. godina, **KOJI ŽELE PRIMITI SAKRAMENT KRŠTENJA, PRVE PRIČESTI ili KRIZME.**

♦ **DAN OBITELJI SISAČKE BISKUPIJE** bit će 24. listopada 2026. u Sisku.

♦ **HODOČAŠĆE U MEĐUGORJE od 6.-8.11.2026.** prijave u župnom uredu

LJETNO RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA

UTORAK i PETAK od 17⁰⁰ do 18⁴⁵

To je vrijeme predviđeno za upis sv. Misa, izdavanje potrebnih potvrda (potvrđnica, posvjedočenja ili Krsnog lista), upis vjenčanja, krštenja, sprovoda, dogovor za razgovor i sl.

Za sve hitne slučajeve u bilo koje vrijeme.

Broj župnog ureda: 2889 - 030

DUH ZAJEDNIŠTVA

PASTORALNI LISTIĆ ŽUPE SV. PETRA, IVANIĆ-GRAD
Godina XXVI. - broj 1298 - 4.10.2026.

Vinograd će iznajmiti drugim vinogradarima.

U ono vrijeme: Reče Isus glavarima svećeničkim i starješinama narodnim: »Drugu prisposobu čujte! Bijaše neki domaćin koji posadi vinograd, ogradi ga ogradom, iskopa u njemu tjesak i podiže kulu pa ga iznajmi vinogradarima i otputova. Kad se približilo vrijeme plodova, posla svoje slugе vinogradarima da uzmu njegov urod. A vinogradari pograбе njegove slugе pa jednoga istukoše, drugog ubiše, a trećega kamenovaše. I opet posla druge slugе, više njih nego prije, ali oni i s njima postupiše jednako. Naposljetku posla k njima sina svoga misleći: 'Poštovat će mog sina.' Ali kad vinogradari ugledaju sina, rekoše među sobom: 'Ovo je baštinik! Hajde da ga ubijemo i imat ćemo baštinu njegovu!' I pograбе ga, izbace iz vinograda i ubiju. Kada dakle dođe gospodar vinograda, što će učiniti s tim vinogradarima?« Kažu mu: »Opake će nemilo pogubiti, a vinograd iznajmiti drugim vinogradarima što će mu davati urod u svoje vrijeme.« Kaže im Isus: »Zar nikada niste čitali u Pismima: Kamen što ga odbaciše graditelji postade kamen zaglavni. Gospodnje je to djelo – kakvo čudo u očima našim! Zato će se – kažem vam – oduzeti od vas kraljevstvo Božje i dat će se narodu koji donosi njegove plodove!«
Mt 21, 33-43

1 Čitanje Iz 5,1-7 Prorok Izaija uspoređuje Izrael s vinogradom koji je Bog s ljubavlju zasadio i njegovao, ali nije donio očekivane plodove. Bog i od nas očekuje da na njegovu ljubav odgovorimo životom ispunjenim vjerom, pravednošću i ljubavlju.

Psalam Ps 80 Psalam je vapaj naroda koji moli Boga da ponovno pohodi svoj vinograd i obnovi ga. I mi smo pozvani pouzdati se u Gospodina i tražiti njegovu pomoć kada se udaljimo od njega.

2 Čitanje Fil 4,6-9 Sveti Pavao potiče vjernike da ne žive u tjeskobi, nego da sve svoje brige povjere Bogu u molitvi. Tko živi u zahvalnosti, čini dobro i ostaje vjeran Kristu, iskusit će Božji mir koji nadilazi svaki ljudski razum.

Evangelje Mt 21,33-43 Isus u prisposobi o zlim vinogradarima upozorava da smo samo upravitelji darova koje nam je Bog povjerio. Od nas očekuje plodove vjere, ljubavi i dobrih djela. Krist, odbačeni Sin, postaje kamen zaglavni novoga Božjeg naroda, a svi koji ga prihvate donose plodove za Kraljevstvo Božje.

Svaki od nas je Božji vinograd. Bog svakodnevno ulaže u nas svoju ljubav. Sveta misa, ispovijed, Božja riječ, obitelj, ljudi koje susrećemo – sve su to znakovi njegove brižne njege. Ali Bog s pravom očekuje plodove. **Na kraju života neće biti najvažnije koliko smo radili, koliko smo imali ili koliko smo postigli. Najvažnije će biti jesmo li dopustili da Krist u nama donese plodove ljubavi.**

Zato danas zamolimo Gospodina: **"Gospodine, učini moje srce dobrim vinogradom. Očisti ga od svega što guši ljubav. Neka moj život donosi plodove koji će te proslaviti i biti na blagoslov ljudima koje mi svakodnevno povjeravaš."** Amen.

Riječi današnjeg evanđelja izvorno su upućene vjerskim vođama Isusovog vremena. Vodili su narod, učili ga putu Božjemu. I nisu sve radili pogrešno. Naprotiv! **Vinograd** je, čuli smo, dao plod. Bog ga je pratio, pomagao i on je rodio koliko je mogao. Koliko je bio u skladu s Božjim blagoslovom. Međutim, kad je došao vrhunac – punina vremena jer stigao je Obećani – nisu mu htjeli priznati prvenstvo. Kako da siđu s vodeće pozicije?

Kako prihvatiti da nisi glavni? Istina, Isus je bio ponešto drugačiji od Pomazanika kojeg su očekivali, ali činio je takva djela da je zavrijedio barem da Ga uzmu u ozbiljno razmatranje. Da su imali takav stav, sigurno bi im udovoljio i podario koji god znak s neba žele. Da su imali srce koje iskreno traži Božju istinu. Oni to nisu učinili. Odbacili su Ga. Kao i slugoproroce koje je Gospodin poslao prije svoga Sina. I tu se – što se tiče prošlosti nema više što reći. A što se tiče sadašnjosti? Što ova riječ Božjeg Sina govori nama? E, tu se ima štošta za porazmisliti i kazati. Dok čitam retke ovog evanđelja, ne mogu ne pitati se: a ja, a vinograd u kojem radim, njegovi plodovi? Dajem li Gospodaru vinograda ono je Njegovo? To je prvorazredno pitanje, ali ne jedino važno. Postoji još jedno. Ono je jednako po važnosti s prethodnim. A što je Njegovo? Vjerujem da se mnogi ne zamisle nad tim. I ako krenu, brzo odustanu. Jer odgovor je prevelik i prezahtjevan za ljudski um. Gospodnja je zemlja i sve na njoj, kaže Ps 24. Sv. Pavao nas uči da je sve Njegovo, „vi ste Kristovi a Krist Božji“ (1 Kor 3,23). I to ne samo u smislu svojine nego u smislu izvora života, jer kaže Pavao „što imaš da nisi primio?“ (4,7b). Svaki dobar dar – sve ono zog čega jesmo to što jesmo – dolazi od Oca svjetlila (Jak 1,17). I, da zaključimo s Pavlom, sve je od Njega, po Njemu i za Njega (Rim 11,36). Što, dakle, Bogu trebam dati ako je sve za Njega? Kako mu dati? Sigurno ne očekuje da sve spalim na žrtveniku, ili da sve prodam, unovčim i donesem novac. To bi bila krajnost. Kao što je druga krajnost misliti da je Bog tu da meni daje, uslišava sve naše molitve i da nam – jer nisu sve uslišane – nije htio sve dati. Jer prema toj logici mi smo oni kojima On treba davati, a nije sve ostvario – ispast će još da nam je i dužan?! Kako gledati na sebe i svoj život ako je sve Njegovo i za Njega? Ako bismo išli običnom ljudskom logikom, dolazimo u nezgodnu situaciju. Jer On je sve stvorio i uredio. „Vinograd“ je Njegov tj. svijet je Njegov i ima pravo na sve u njemu. Radi pravednosti, nas bi trebao isplatiti kao najamnike... a možda ni to jer ljudski vlasnik imanja nije stvorio svoje najamnike kao što je Bog naš Stvoritelj. Dakle, ima nad nama još više prava negoli vlasnik imanja nad najamnicima. Osjećamo, ljudska logika nas dovodi u tjesnac. Postaje toliko tijesno da će se neki možda početi osjećati nelagodno, pritiješnjeni od silnih Božjih prava i težine pravednosti koja je na Njegovoj strani. I kad bi napregao sve svoje snage, čovjek ne bi mogao isplatiti svoj dug prema ovom načinu obračunavanja. O vraćanju duga možemo i trebamo govoriti jedino u jedinici ljubavi. Jer Gospod je sve stvorio i svima sve daje iz ljubavi. Zato nam je dao ono najvrjednije – svoga Sina. Nikad Ga ne bismo mogli zaslužiti niti otplatiti dug prema Njemu. On je dar čiste Očeve ljubavi, kao i Duh Sveti. U nemogućnosti da bilo što vraćamo ili isplaćujemo kako treba, možemo samo ljubiti. To je jedini način krenemo ispravno odgovoriti na Njegov dar, to je jedini urod kojeg On očekuje. Jedino ljubav može pokriti mnoštvo grijeha odnosno dugova. A ljubav znači ići dati sve. Bez ograde, bez „osim ovoga...“ Ako njemu ne trebaju naše uštedevine, stanovi, njive, automobili, naše vrijeme, snaga i drugi potencijali, ne znači da Ga preko njih ne možemo ljubiti. Posjedovati, činiti, živjeti u skladu s Njim ljubeći Ga, to je sve.

DAN	MISNA NAKANA	SVETAC DANA
PON 5.10.	19⁰⁰ † Jozo, Jaka i Mirko Čalušić	Sv. Faustina Kowalska
UTO 6.10.	19⁰⁰ † Krste, Franka i Goran Silov † Slavka Nezić, Mato Vrbanić, Mladen, Slavica i Marko Kozlica † Tomo Zovko, ob. Melkić, Feljan † Nada, Franjo i ob. Lešković † Ivan Blažević, Josip Radošević, Ana i Stanko Zajec, Milka i Mile Blažević	Sv. Bruno † Miloš Savanović * na nakanu
SRI 7.10.	19⁰⁰ † Ilija, Anđa i Ante Duvnjak	BDM od Krunice
ČET 8.10.	19⁰⁰ † Mato Ćorluka	Sv. Šimun
PET 9.10.	19⁰⁰ † Nadia Paliska i Iva Bubalo † Ljubica Grečan Vojvodić	Sv. Dionizije
	† Marija Igrec, Marija Franciska i Andrija Krušelj * na nakanu	† Zdenka Iveljić
SUB 10.10.	19⁰⁰ † Ruža i Nada Ciganović, ob. Ćorak	Sv. Franjo Borgia
NED 11.10.	8⁰⁰ † Katica i Dragutin Kezerić, Ruža Barković 10⁰⁰ župna PRO POPULO 19⁰⁰ † Ivan i Kata Čavrak	28. NEDJELJA KROZ GODINU

I tu, ako promatramo svakodnevnu praksu, imamo raskorak. Tu je napast više misliti što će Ga moliti i koja molitva je jača za tu svrhu, negoli misliti kako da Ga ljubim. Tu je napast sebi pripisivati zasluge za ovo ili ono, htjeti dizati sebi autoritet i reputaciju bez kraja, umjesto Njemu zahvaliti za dar svojih talenata, za snagu što ih mogu koristiti, za blagoslov zahvaljujući kojem sam uspio ovo ili ono ostvariti.

Tu je napast da i vjernici pristanu na tzv. modernu podjelu na ono što je religiozno i ono što je građansko pa se stide svog kršćanskog pozdrava, kršćanskih razgovora, spremni su ukloniti križ s javnih površina... spremni smo živjeti kao da smo sebe, svoj život i sve u njemu dobili od ovog ili onog društva, političke stranke itd. Spremni smo moliti kao da nas ne čuje i kao da nismo Njegovi, kao da ne brine dovoljno o nama. U napasti smo živjeti kao da je On usputna pojava u našem životu, serviser nadležan za neka područja a ostalo ćemo mi sami – i tu Ga napuštamo, ne dajemo Mu ono na što ima pravo, ne misleći da činimo nešto pogrešno. A On strpljivo čeka da Njegova djeca umjesto u 5 poslijepodne, u Njegov vinograd počnu dolaziti u 6 ujutro. Čeka da nakon našeg „evo me“ doista krenemo u vinograd. Čeka da shvatimo da je vinograd i sve u našem životu – Njegovo. I da Ga – umjesto kalkuliranja o visini duga – konačno krenemo ljubiti „svim srcem, svom dušom...“ Eh, da... pa to nam je pisalo u prvoj zapovijedi! Kako smo samo mogli previjeti tu „pojednost“?